

SCRISOARE CIRCULARĂ - august 1980

Eu vă salut din toată inima pe toți în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos, cu cuvântul din Evrei 13:20-21: *„Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-i este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.”*

Dumnezeu este un Dumnezeu al păcii și cei răscumparați de El sunt copiii ai păcii. Este scris: *„Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea, și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace; și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia.”* - Efeseni 2:14-16.

Acestea nu sunt vorbe goale, aceasta este o faptă dumnezeiască, care se legitimează în fața tuturor mântuiților. Prin cruce, vrăjmășia și zidul de la mijloc, care-i despărțea, a fost luat. Ceea ce îi despărțea, nu mai este, ci numai ceea ce îi leagă a mai rămas. Scriptura crede ceea ce spune. Un om născut din nou este un aducător de pace și, dacă cineva nu este un aducător de pace, atunci el nu este încă înnoit. Acolo unde lucrarea de mântuire este pusă la o parte și este cerută dreptatea legii, acolo se ridică dușmănia veche și va ieși ceartă. Atunci chiar între copiii lui Dumnezeu se vor ivi conflicte și ceartă, prin ură, se va descoperi dușmănia, într-un așa fel, încât nici la cei necredincioși nu vezi așa ceva sau nu vei găsi așa ceva. Dar acolo unde se țin tare în credință de lucrarea de mântuire, acolo se va pune Hristos, Mijlocitorul, între frați și pârâș. Sângele Lui mijlocește iertare și împăcare. Oamenii se vor înnoi în adâncul interiorului lor și, într-adevăr, ei vor deveni aducători de pace. Fiindcă noi suntem împăcați cu Dumnezeu, noi avem voie să ne mândrim cu harul pe care-l avem împotriva judecării. Problema vinei noastre s-a rezolvat odată pentru totdeauna, fiindcă toată vina noastră a fost pusă pe El. Păcatele noastre, bolile noastre, El le-a luat asupra Lui. El este pacea noastră, El este împăcarea noastră. În Mântuitorul nostru

este mântuire și vindecare - da, mântuire deplină - pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Hristos. Aceasta este Evanghelia care este valabilă în veci.

După ce dușmănia a ajuns la punctul cel mai înalt și Domnul a vrut să dărâme zidul de despărțire, chiar atunci puterile întunericului s-au desfășurat, într-un ultim atac general, asupra Domnului păcii. Pârâțul, învinovățirea, condamnarea, batjocura, până la răstignire – El a lăsat totul ca să vină asupra Lui, și El nici nu și-a deschis gura; exact ca un miel care este condus la măcelărie. Dar acesta nu a fost sfârșitul. Dumnezeu a căutat un mijloc de mântuire, pe care nici ucenicii lui Isus nu-l puteau înțelege. Ei și-au închipuit-o cu totul altfel că trebuie să se întâmple. Dar, prin înviere, a venit la suprafață viața nouă pentru toți acei care au murit cu Hristos și au înviat cu El. Viața dumnezeiască nu poate să se sfârșească prin faptul că dușmanul te pâărăște sau printr-o moarte pământească, ci dimpotrivă, viața dumnezeiască a devenit liberă și a venit peste sămânța dumnezeiască. Toți fiii și fiicele lui Dumnezeu au parte de suferințe și moarte, de înviere, de transformarea și înălțarea lui Isus. Planul de mântuire desăvârșit, în Isus Hristos, nu-l poate degrada nimeni. În 1 Tesaloniceni 4:14 citim: *„Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.”*

Dumnezeu este Domnul peste viață și moarte. Și aceia care s-au dus trupește din mijlocul nostru, aceia trăiesc în Dumnezeu, în Duh, mai departe. Dumnezeu păcii L-a înviat din morți pe Domnul păcii, marele Păstor al oilor, pe Domnul nostru Isus Hristos, prin sângele legământului veșnic. Duhul lui Dumnezeu, puterea care înviază, nu L-ar fi putut readuce la viață din morți, dacă nu s-ar fi vărsat sângele legământului veșnic. Același lucru este valabil pentru toți cei care primesc în credință jertfa Domnului Isus Hristos. Noi nu suntem doar răstigniți cu Domnul, ci noi am înviat cu El într-o viață nouă și am fost neprihăniți printr-o desăvârșire deplină în fața lui Dumnezeu – puterea desăvârșită a planului de mântuire a Domnului nostru Isus Hristos. Apostolul aduce la suprafață că noi vom fi călăuziți de Dumnezeu în toate lucrurile, ca să ducem la bun sfârșit voia Lui. În Împărăția lui Dumnezeu nu există voia unui om, ci doar voia lui Dumnezeu. Nu programul nostru, ci programul rânduit mai dinainte a lui Dumnezeu va dăinui veșnic. El ne-a descoperit voia Lui prin Cuvântul Lui. El să ne dăruiască putere, ca noi să-l ducem la bun sfârșit. El însuși trebuie să facă aceasta în noi, ceea ce Îi este Lui pe plac. Numai ceea ce face El prin Duhul Lui în ai Săi și prin ai Săi,

aceea va putea să existe. De aceea este nevoie ca noi să ne supunem conducerii Duhului Său. Aceasta să fie rugăciunea noastră de credință, care ajunge la tronul lui Dumnezeu și poate primi răspuns doar de la Dumnezeu, pentru ca El să ne învețe în toate lucrurile bune, spre voia Lui, în așa fel, încât să-I fie Lui pe plac. Atunci nu omul va primi onoarea, ci Dumnezeu, prin Isus Hristos, va primi toată onoarea.

Străjerii pe zidurile Sionului

Dacă este vorba despre întâmplări politice mondiale care au legătură cu Israelul, atunci merită să le acordăm o atenție deosebită. Un rob al lui Dumnezeu nu are de a face nimic cu politica și nici cu biserici religioase sau politică creștină, cu anumite grupări. O însărcinare dumnezeiască a fost de fiecare dată fără nici o legătură sau obligație față de o direcție religioasă, dar, totdeauna dată tuturor aceluia care dau ascultare mesajului dumnezeiesc, care a venit de la Dumnezeu prin descoperirea Cuvântului profetic. Este un lucru puternic și copleșitor să știm când, unde și pentru ce motiv a fost dată o chemare dumnezeiască unui rob al lui Dumnezeu. Toți aceia care cred mesajul timpului de sfârșit, vor mărturisi că respectă și recunosc slujba fratelui Branham și vor urma propovăduirii biblice dată prin el. Totodată trebuie spus că există mai multe direcții care nu pot fi aduse la același numitor. De aceea și astăzi este posibilitatea, exact ca și pe vremuri, să poți să te referi la fratele Branham, ca și la Moise sau la Avraam, fără să fii în voia lui Dumnezeu.

Noi suntem răspunzători pentru poporul lui Dumnezeu, în fața lui Dumnezeu, în acest timp așa de serios. După ce fratele Branham și-a încheiat slujba lui, noi am putut să trăim continuarea ei. Exact așa cum Domnul a vorbit prin gura robilor Săi, prooroci și apostoli, sub inspirația Duhului, ne mai vorbește și astăzi, tot așa El ne mai vorbește direct prin predicile fratelui Branham, care sunt una cu mărturia Sfintei Scripturi. Dacă este vorba de lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu, atunci noi trebuie să ne luăm după adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, descoperit de Duhul. Noi trebuie să fim chemați și introduși într-o slujbă, direct de Dumnezeu, dacă nu, noi ne vom sta nouă și altora în drum și vom aduce neliniște și încurcătură în Împărăția lui Dumnezeu.

Așa cum proorocul Daniel a citit în proorocul Ieremia (în capitolul 9:1-3: „În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahaşveros, din neamul Mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția Haldeilor, în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuie să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmurile Ierusalimului, după numărul anilor, despre cari vorbise Domnul către proorocul Ieremia. Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu, ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.”), ca să cerceteze timpul în care poporul Israel se va întoarce iarăși în țara sa, tot așa și noi trebuie să cercetăm în Cuvântul profetic, ca să recunoaștem timpul în care trăim noi. Așa cum Mica era una cu proorocia proorocului Ilie, care dăduse mesajul dumnezeiesc lui Ahab, tot așa este și cerința mea interioară, să fiu într-o unitate cu toți proorocii și apostolii și cu mesajul pe care fratele Branham l-a adus prin porunca lui Dumnezeu, poporului lui Dumnezeu, în toată dreptatea, ca să aflăm despre ce este vorba acum la sfârșit. Noi vrem să ne rugăm și să credem cu toată seriozitatea, pentru ca însuși Domnul să ne deschidă și să ne ilumineze gândurile noastre duhovnicești, pentru ca poporului lui Dumnezeu să-i fie dată călăuzirea corectă la ceasul potrivit, prin harul Lui. În acest timp nu este vorba doar de un răspuns oarecare, ci de un răspuns dumnezeiesc.

Proorocia devine realitate

Fratele Branham spunea: „Dacă doriți să știți cât este ora, uitați-vă la ceas; dacă doriți să știți în ce zi sunteți, uitați-vă la calendar, dar dacă doriți să știți cât de târziu este la ceasul lumii, atunci uitați-vă la Israel.” Cineva spunea că Israelul este arătătorul de aur la ceasul lui Dumnezeu. Deoarece acest popor este disprețuit și strâmtorat de toată lumea - nu trece o zi fără să se vorbească la actualități de ură sau să citești ceva despre ea în presă. În ultimele săptămâni sau luni s-au schimbat multe lucruri, și noi putem socoti că, într-un timp foarte scurt, toate lucrurile care erau departe se vor împlini din zi în zi.

Dacă noi vom aminti acum de Rusia, atunci nu o vom face dintr-un motiv politic, ci pur și simplu din această cauză, fiindcă această țară joacă un rol principal în profeția biblică din timpul de sfârșit. Deja în anul 1933, Domnul îi spunea fratelui Branham: „Fii atent la Rusia! Fii atent la Rusia, regele nordului!”.

După cum știți cu toții, eu am fost în Rusia și vă spun că nu există un alt popor pe pământ care poate fi comparat cu acest popor de origine slavă. În multe lucruri, ei ne sunt înaintea. Dar aici este vorba de dezvoltarea planului istoric, de care este scris deja dinainte în Biblie. Scrierea istoriei de către oameni se face totdeauna după ca s-a întâmplat ceva – se scrie ce a avut loc. Dar scrierea istoriei dumnezeiești este cu totul altfel. Planul de mântuire al lui Dumnezeu, despre parcurgerea celor șapte mii de ani, a fost scris deja dinainte. Toate întâmplările, începând cu Geneza 1 până la Apocalipsa 22, au fost reținute. Din cauza aceasta, Biblia se deosebește de toate celelalte cărți care există pe acest pământ.

Dacă este vorba de poporul lui Israel și de popoarele care îl pun în strâmtorare și îl atacă, atunci inimile noastre sunt pline de durere. Chiar dacă ne gândim la distrugerea dușmanilor lui Israel, ne cuprinde o tristețe mare, fiindcă noi nu ne bucurăm de asemenea lucruri, ci noi respectăm doar decizia dumnezeiască, cu venerație. Domnul Dumnezeu nostru, care a hotărât toate lucrurile dinainte, după voia Lui, va sta la urmă în fața lumii, care-l va glorifica și cinsti: fiecare genunchi se va pleca și orice limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul.

Câteodată, unele lucruri nu sunt spuse pe nume în Sfânta Scriptură, ci sunt doar descrise. Nu este scris că un anumit om, cu numele Iuda, Îl va pâri sau vinde pe Mesia. Doar cum se va întâmpla ne-a fost spus, dar numele și amănuntele ne-au fost făcute de cunoscut la împlinirea lor. Petru a vorbit despre el și l-a spus pe nume, după ce s-au întâmplat lucrurile, în Faptele apostolilor 1:16: *„Fraților, trebuia să se îplinească Scriptura spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care a fost călăuză celor ce au prins pe Isus.”*, text care se referă la Scriptură, cum Duhul Sfânt a vorbit deja dinainte prin gura lui David. Nici Anticristul nu este numit cu numele lui, ci el este doar descris, dar toți care sunt iluminați de Duhul Sfânt recunosc, conform descrierii, că el nu se află la iudei, în islam sau în Rusia, ci el are reședința lui în capitala lumii religioase.

În Ezechiel 36 – 39 ne sunt relatate legăturile despre poporul lui Israel, care va fi adunat și adus înapoi în țara lui. De câteva ori este vorba, în aceste capitole, despre omul din fundul miazănoaptei (*„și vei veni din fundul miazănoaptei, tu și multe popoare cu tine, toți călări pe cai, o mare mulțime și o puternică oștire.”* – Ezechiel 38:15). Este relatat despre domnitori pe cai (capitolul 38) și despre cei care sunt uniți cu el,

care, de fapt, sunt și spuse pe nume. Este scris în Ezechiel 38:6b-7: „...din fundul miazănoaptei, cu toate oștile sale, popoare multe împreună cu tine! Pregătește-te dar, fii gata, tu, și toată mulțimea adunată în jurul tău! Fii căpetenia lor!”. Important este că Rusia nu este doar în nordul lui Israel, ci este situată chiar în fundul miazănoaptei față de Israel. Siria, Libanul și Turcia sunt și ele în nordul Israelului, dar ele nu sunt fundul de miazănoapte al nordului. Vedeți cu ce exactitate ne este descrisă această țară de Duhul Sfânt, din care reiese foarte clar cine este căpetenia lor, care adună multe oști? Aceasta ne copleșește – este un lucru copleșitor. Dumnezeu a știut toate lucrurile foarte bine și ne dă descrierea pentru ca noi să le recunoaștem în timpul împlinirii lor. Cele mai mari contradicții vor fi înlăturate, dacă se va găsi un dușman comun. Islamul poate vede până în ziua de astăzi în comunism dușmanul de moarte – în ceea ce privește ideologia. Exact așa cum islamul pretinde că este unica religie pe pământ care reprezintă credința unicului Dumnezeu și consideră că ei trebuie s-o apere și s-o răspândească cu orice preț, tot așa comunismul ateist tăgăduiește existența lui Dumnezeu; și totuși aceste două direcții aflate în opoziție, care, de fapt, nu au nimic comun, se unesc împotriva poporului Israel. Dumnezeul lui Israel a rânduit-o așa, ca două puteri, cea islamică și cea comunistă, să se unească acolo unde Dumnezeu s-a descoperit celor mai mulți prooroci și o mare parte a planului de mântuire s-a împlinit și se va mai împlini.

Conform Zaharia 12:3, Ierusalimul va fi o piatră grea pentru toate popoarele - este scris: „În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica, vor fi vătămați, și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui.”

Se va vedea foarte clar că toate popoarele vor fi puse în situația să îngenuncheze din cauza petrolului, și atunci toți vor fi împotriva Israelului – dar nu numai pe plan economic ci și în plan militar va avea loc o apăsare asupra lor. Provocarea din ziarul sovietic TASS, unde a fost spus că Turcia trebuie să iasă afară din NATO, a adus în mine un semnal la suprafață. După ce am cercetat în proorocul Ezechiel, am observat că Meșecul și Tubalul sunt în Turcia de astăzi – aceasta se poate găsi în unele hărți biblice. Chiar și Turcia, care aparține de lumea islamică, va merge împotriva Israelului.

După ce s-a făcut de cunoscut că Siria va intra în pactul de la Varșovia, a fost pentru mine o surpriză, fiindcă și aceasta are locul ei în acest tablou comun. În Damasc este locul principal al OEP-ului și,

bineînțeleas, Israelul va ataca, la prima ceartă, Damascul. Proorocul Isaia a spus: „*Iată, Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărâmaturi;*” – Isaia 17:1.

Lumea arabă strigă cu glas tare ca să se adune pentru războiul sfânt – acesta nu este doar numit războiul sfânt fiindcă este vorba de un război religios - ci pentru că așa este scris în Biblie. Ioel, capitolul 2 și 3, se referă la acest timp. În capitolul 3:9 este scris: „*Vestiți aceste lucruri printre neamuri: pregătiți războiul! Treziți pe viteji! Să se apropie și să se suie, toți oamenii de război!*”.

Nu se întâmplă aceste lucruri în fața ochilor noștri? Dacă noi nu am ști că Dumnezeu ar sta de partea poporului Său ales, Israel, atunci precis ne-ar cuprinde frica. Acum s-a împlinit timpul: toată lumea arabă, dușmanii Israelului, cheamă la războiul sfânt. Se va încerca, ca și Egiptul să se opună Israelului, fiindcă Etiopia va avea parte de acest război, și ea trebuie să treacă prin Sudan și Egipt, ca să ajungă în Israel. La fel și Libia va duce război împotriva lui Israel – și ea trebuie să treacă prin Egipt (Ezechiel 38:5: „*împreună cu ei vor scoate pe cei din Persia, Etiopia și Put, toți cu scut și coif*”).

Rusia și-a asigurat în Siria un comerț militar, care se poate mișca liber și așa el poate să înainteze până la granițele Israelului, și aceasta înseamnă că planul strategic poate fi condus de cei mai buni experți militari. În ziua „X”, conducătorul trebuie doar să dea comanda mai departe, după ce a primit-o și el de undeva de mai sus; este scris în Ezechiel 38:8: „*După multe zile, vei fi în fruntea lor;*” (În limba germană: „*După multe zile, vei primi o comandă;*”) „*în vremea de apoi, vei merge împotriva țării...*”. Și în Ezechiel 38:14-15 este scris: „*De aceea proorocește, fiul omului, și spune lui Gog: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Da, în ziua când poporul Meu Israel va trăi în liniște, vei porni din țara ta, și vei veni din fundul miazănoaptei, tu și multe popoare cu tine, toți călări pe cai, o mare mulțime și o puternică oștire!”*”, apoi în versetul 16: „*Vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor, care va acoperi țara. În zilele de apoi, te voi aduce împotriva țării Mele, ca să Mă cunoască neamurile, când voi fi sfințit în tine sub ochii lor, Gog!*”. Mai citim încă din capitolul 39:2-4: „*Te voi târî, te voi aduce, te voi sui din fundul miazănoaptei, și te voi aduce pe munții lui Israel. Îți voi doborî arcul din mâna stângă, și voi face să-ți cadă săgețile din mâna dreaptă. Vei cădea pe munții lui Israel, tu și*

toate oștile tale, și popoarele care vor fi cu tine; te voi da de mâncare păsărilor de pradă, tuturor celor ce au aripi, și fiarelor câmpului.”

Noi trăim acum în zilele timpului de sfârșit, în care o mare parte a proorociei biblice se împlinește în fața ochilor noștri. Mai întâi va fi pregătită lovitura militară a antisemiților împotriva lui Israel și după aceea lovitura religioasă a lumii anticristului împotriva Bisericii adevărate a lui Isus Hristos. Exact așa cum este în lucrurile pământești, un anumit grad de rudenie între urmașii lui Ismael și a lui Isaac, tot așa este o anumită legătură duhovnicească între creștinii adevărați și creștinii falși. Ismael și cu Isaac îl numea pe drept pe Avraam „tatăl nostru”, fiindcă el era cu siguranță tatăl lor. Anticreștinii și creștinii se referă la fel la același Dumnezeu și Tată. Noi trebuie să comparăm lucrurile naturale cu cele duhovnicești, ca să avem o privire completă asupra acestui tablou care se dezvoltă.

„Șapte ani vor face focul cu ele”

Conform Ezechiel 39:9, lucrările cu curățirea, după acest mare război, vor dura șapte ani. Atâția ani vor arde materialul de război – șapte ani au fost dați pentru arderea în foc a acestui material de război. Să nu te gândești că aici este vorba despre ultimul războiul de la Armaghedon, care va avea loc, conform Apocalipsei 16, după vărsarea celui de-al șaselea potir, adică după Răpire, în timpul necazului cel mare. Și nici nu trebuie să te gândești că armele vor putea fi arse după începerea Împărăție de o mie de ani. Aceasta trebuie să se întâmple înainte. Fratele Branham a accentuat, și aceasta pe drept, că pământul va fi pregătit pentru Împărăția de o mie de ani în trei etape.

El spunea:

- În primul rând a fost botezat prin potop, în timpul lui Noe.
- În al doilea rând, Hristos a vărsat sângele Lui pe acest pământ, cu pretenția să fie proprietarul original al mântuiților și al acestui pământ.
- În al treilea rând va avea loc un botez cu foc și o curățire, înainte ca să înceapă Împărăția de o mie de ani.

Aici el se referă la 2 Petru 3 și apoi face legătura cu Apocalipsa 21 și Isaia 65: „doar după o curățire prin foc este posibil ca Domnul să-și pună

picioarele Lui sfinte pe muntele Măslinilor și să ia în primire stăpânirea Lui, ca Împărat.” Dezbaterea pe care o privim aici este foarte aproape.

Nu există nici un om pe acest pământ care se poate privi ca un agent secret al lui Dumnezeu, dar, cu ajutorul Domnului și conducerea Duhului Sfânt, noi vom vedea evenimentele și le vom explica conform Sfintei Scripturi. Sfârșitul tuturor lucrurilor este într-adevăr foarte aproape. Noi ne putem orienta din nou și ne putem lăsa aduși pe ultima poziție profetică a dezvoltării. Ce mulțumitori putem fi pentru faptul că Dumnezeu ni l-a trimis pe robul Său, pe prorocul Lui, fratele Branham, cu mesajul profetic, cu descoperirea Cuvântului și a Planului Său de mântuire. Prin aceasta ne-a fost dăruită privirea completă.

Construirea unor biserici

Această temă, cu construirea unor biserici, s-a adus iarăși la ordinea de zi de unii frați, care cu siguranță ar mai profita de acest gând. Mai există și acum unii oameni care doresc să se cinstească – unii își doresc chiar și lâna lor, nu numai oile. Acolo unde într-adevăr lucrează Duhul Sfânt, de acolo va ieși la suprafață o Biserică, fără ca să vină niște bărbați cu o anumită însărcinare, din țări îndepărtate. În timpul apostolilor, anumiți frați au slujit uniți în anumite locuri, urmând ca ei să pună bătrâni în Biserică. Acolo unde într-adevăr Duhul lui Dumnezeu lucrează, acolo nu se discută mult despre un anumit lucru, ci acolo se procedează biblic. Peste tot unde se mai discută despre una sau alta, acolo au oamenii mâna lor în joc, și nu Dumnezeu. Fiecare rob al lui Dumnezeu are o Biserică, un acasă.

Într-o sâmbătă, aici în Krefeld, Domnul însuși mi-a dat o poruncă directă, ca să-i pun pe frații Russ și Schmidt ca bătrâni în biserică. Aceasta s-a întâmplat cu permisiunea întregii biserici, încă înainte de a începe slujba mea mondială

Noi nu ne aflăm acum la începutul, ci la sfârșitul epocii creștinismului. Acum nu este vorba ca cineva să-și facă un nume, ca el să construiască sau să facă biserici locale, ci acum este timpul ca Biserica Mireasă să fie scoasă afară și pregătită, dar ea nu are voie să fie rânduie după șablonul tuturor direcțiilor de credință. Merită să luăm în considerare că fratele Branham a avut doar o singură biserică natală și că

nu a construit nici o a doua biserică în acești mulți ani ai slujbei sale. Dacă el ar fi făcut-o, atunci el ar fi mers pe urmele tuturor constructorilor de biserici și slujba lui de prooroc ar fi fost pusă sub semnul întrebării. DOMNUL a dat un mesaj în timpul acesta, pentru tot poporul lui Dumnezeu, care este răspândit în toate aceste lagăre.

Fratele Branham a avut o vedenie deosebită: el a fost luat în Duhul și pus sub cerul liber. El vedea în dreapta și în stânga lui un pom plin cu fructe minunate. Vocea Domnului îi spusese: „Un pom îi reprezintă pe credincioșii din trinitate, iar celălalt pom îi reprezintă pe credincioșii din unitatea lui Dumnezeu”. El stătea între acești doi pomi, apoi îi apucase cu mâinile sale și îi scuturase puternic. Fructele cădeau în mare masă peste el. La această viziune, nu mai avem nevoie de vreo explicație.

Nu este necesar să schimbăm cursul hotărât de Dumnezeu în această epocă a planului Său de mântuire. Astăzi eu pot să înțeleg de ce Domnul mi-a spus la chemarea mea: „Nu te ocupa cu construirea unor biserici și nici nu scoate cărți de cântări!”.

Eu rog pe fiecare să cerceteze și să vadă dacă n-au toate mișcările religioase același indiciu (sau caractere), adică ei poartă același semn de recunoaștere a unei denominații. Or fi biserici sau organizații, comunități sau denominații, toate s-au stabilit într-o anumită învățătură și s-au subordonat unui singur cartier general. Ca urmare, au scos o carte de cântări proprie, ca să scoată în evidența deosebirea uneia față de celelalte comunități.

Biserica Mireasă nu este o parte a unei denominații. Ea este rezultatul dragostei Dumnezeului Atotputernic, prin Isus Hristos, Domnul nostru – aleasă pentru Mirele ceresc. Fratele Branham a spus cuvânt cu cuvânt: „Din această ultimă trezire nu va ieși nici o denominație nouă, ci Biserica Mireasă va ieși din ea”.

Biserici locale sunt biblice și corecte, dar ele iau naștere ca pe timpul faptelor apostolilor, prin lucrarea Duhului. Fiecare Biserică locală este încredințată bătrânilor slujitori de acolo, pe care i-a pus Duhul Sfânt peste turma lui Dumnezeu (Faptele apostolilor 20:28: „*Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.*”). În acel timp, dacă unii frați din exterior luau asupra lor funcția de supraveghere a altor biserici, atunci era deja prea târziu. Așa a început prima organizație creștină de la Niceea, și toate celelalte au copiat-o. Va

începe așa, că un frate oarecare va pretinde că este un apostol sau ceva mare și apoi va convinge pe unii. Apoi ei se vor sfătui și vor ieși la suprafață hotărâri omenești, care vor fi căptușite duhovnicește, și imediat începe ceva personal – de fapt bătrânul nicolait.

Faptele apostolilor ne sunt lăsate ca un tablou neschimbător. Peste tot a fost predicat, oriunde se deschidea vreo ușă: în Templu, în sinagogi și în sala lui Solomon. Cei deveniți credincioși se adunau și în case. Acolo ei aveau părtașie în rugăciune, ei au frânt pâinea și așa ei au avut împărtășirea sfinților.

Este într-adevăr biblic dacă în Zurich (Elveția), în casa culturii, se țin adunări, unde foarte mulți aud Cuvântul lui Dumnezeu. Tot așa de biblic este dacă în alte locuri se țin adunări de rugăciune și slujbe divine. Totul are locul lui, dar și noi trebuie să ne găsim locul nostru rânduit de Dumnezeu. Atunci noi avem o privire clară în toate domeniile, și în ceea ce privește slujbele în Biserică, și apoi noi vom respecta ordinea dumnezeiască.

Nu vă lăsați tulburați de nimeni! Conform epistolei lui Iuda 17-21, trebuie să vină, în vremurile de pe urmă, bărbați, în Împărăția lui Dumnezeu, care dau naștere la dezbinări. În legătură cu ei este spus că nu au Duhul Sfânt, deoarece ei se cred foarte duhovnicești. În aceasta constă problema cea mai mare.

O mărturie de credință

Eu redau aici o mărturie scrisă de mine fratelui Branham. El nu a avut membrii înscriși, dar el a pus un lucru la un loc sigur și anume că toți acei care au privit la „Branham Tabernacol”, din Jeffersonville, ca la biserica lor natală, acei care erau cu el și stăteau în spatele lui. El a vrut să împiedice critica în interiorul Bisericii, în timpul slujbei sale. Pentru noi este un lucru aproape imposibil, dar așa i-a fost poruncit de Domnul. Dacă noi dorim să trăim desăvârșirea și să primim binecuvântarea deplină a lui Dumnezeu, atunci trebuie să se oprească vorbele rele sau pălăvrăgeala, care roade ca un cancer, și să folosim timpul pentru rugăciune. Cine este de partea unui rob al lui Dumnezeu, acela este și de partea lui Dumnezeu, care l-a chemat și l-a însărcinat.

Citat

„Eu mă declar liber că voi sprijini în toate programele pe „Branham Tabernacol”, condus de pastorul reverend W. Branham. Eu promit că nu voi vorbi niciodată împotriva fratelui Branham și programului său, ci voi demonstra pe fiecare care o va face. Eu voi sta de partea lui, o fi corect sau fals, așa cum și el stă de partea lui Dumnezeu. Amin.”

Din însărcinarea lui Dumnezeu,

A handwritten signature in cursive script that reads "Bt. Frank". The signature is written in black ink and is positioned to the right of the text "Din însărcinarea lui Dumnezeu,".